

at komme med noget ideologi, som risikerer at gøre tingene værre?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Finansministeren, 1 minuts taletid.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det, vi direkte har ansvaret for, er det offentlige. Der er altså ansat flere mennesker, 11.000 flere, og det vil sige, at det offentlige arbejdspladser altså ikke har bidraget til at øge ledigheden. Det er konjunkturerne udefra, som man også kan læse i rapporter fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd om effekten af dollarfaldet, og hvad det betyder, at der er et stagnerende forløb i Tyskland. Det er det, vi er oppe imod.

Der er vel ca. 33.000, der er blevet ledige, siden det absolut lavpunkt blev nået i andet kvartal 2002, når vi korrigerer for dem, der i forvejen var ledige, men som var i aktivering.

Man kan sige, at hvis vi fjerner aktiveringssiden, så er det ca. 16.000 i arbejde af den stigning, der har været på godt 33.000. Det vil sige, at vi alene over de offentlige finanser her tilstræber at fjerne halvdelen af den ledighed, der er steget siden det absolutte lavpunkt, nemlig 141.000 i andet kvartal 2002.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 92

Arne Toft (S):

Jeg må også udtrykke tilfredshed med, at regeringen nu har fundet ud af, at der skal ske noget, således at vi kan få flere i arbejde.

Jeg vil gerne spørge finansministeren: I starten af marts måned truede finansministeren kommunerne med et regeringsindgreb, hvis de ikke fik kontrol over deres udgifter. Trækker man den trussel tilbage nu? Jeg er enig med ministeren i, at man selvfølgelig ikke skal bygge nye rådhus.

KL 13.35

Jeg vil også gerne henvise til en artikel, der var i Jyllands-Posten i går, hvor formanden for KL siger: Vi kan under ingen omstændigheder acceptere, at de økonomisk svage landkommuner skal rammes så hårdt, for det er først og fremmest i disse områder, at sammenlægningen vil ske. Dertil svarer finansministeren: Ikke en krone mere. Ligeegyldigt hvor længe man diskuterer struktur, bliver der ikke en krone mere til

rådighed, heller ikke fra staten. Kommunerne må bruge de midler, de har, eller også må de prioritere på en anden måde.

Betyder det, at man kan miste de arbejdspladser inden for den kommunale sektor, som man forsøger at vinde inden for det offentlige?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg må lige sige først, at hvis alle lægger alle deres penge op på bordene her i salen, og vi så begynder at diskutere struktur, og når vi har diskuteret det i 2, 3, 4, 5 timer eller 2 døgn og tæller pengene op igen, vil vi konstatere, at der er ikke blevet 1 kr. mere i den pulje, der ligger på bordene. Sådan gælder det selvfølgelig også for den offentlige sektors økonomi. Uanset hvor meget politikere taler, bliver der ikke flere penge til rådighed end dem, der i virkeligheden er der i forvejen.

Der er ikke udstedt nogen trussel til kommunerne, der er givet et godt råd. Altså hvis man står ved Møns Klint og ser et skilt, hvor der står »Læn Dem ikke ud«, så er det ikke en trussel, det er i virkeligheden et godt råd. Sådan gælder det også her for kommunerne. Så længe der ikke er sammenlagt nogen kommuner, er givet besked om sammenlægning, eller der overhovedet har været en politisk tilkendegivelse af, hvordan det rent faktisk kan ske, så ventér man med at afholde udgifter, der er målrettet kommunesammenlægning.

Det, vi har gjort i forbindelse med dette initiativ, er, at vi nu meddeler kommunerne, at det, de har i deres budgetter på anlægssiden, som er 1,3 mia. kr. over det, der var grundlaget i vores aftaler, kan de disponere over, plus de beslutninger, der i virkeligheden er taget indtil i dag. Man skal søge om tilladelse til at igangsætte anlægsarbejderne, men det, der er besluttet, vil blive godkendt. Hvis man vil ændre eller bygge nyt, som i givet fald hører hjemme i Strukturkommissionens regi, så kræver det en særlig tilladelse.

Det vil sige, at alt det, man har besluttet, kan man få lov til at bruge. Det er 1,3 mia. kr. mere plus måske endda et par hundrede millioner kroner, der er godkendt her i foråret.

Arne Toft (S):

Under den borgerlige regering og også under tidligere regeringer har det altid været således, at hvis man påfører kommunerne udgifter, så vil de, der påfører kommunen udgifter, dvs. Folketinget, også betale, hvad det koster.